



**PREZES  
URZĘDU OCHRONY  
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW  
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 31 lipca 2020 r.

DIH-2.709.19.2020.PL

**DECYZJA DIH-2 Nr 93/2020**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), zwanej dalej: Kpa, art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.), zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej

**Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 9 marca 2020 r., złożonego przez radcę prawnego [...] Pełnomocnika przedsiębiorcy Pana [...] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „TRANS[...]” [...], ul. [...], 42-672 Wieszowa (zwanego dalej: „Przedsiębiorcą” lub „Stroną”) od decyzji Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 28 lutego 2020 r., nr 10/2020 wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 15.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660 z późn. zm.) zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że przedsiębiorca wystawił świadectwo jakości dla wprowadzanego do obrotu paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie miał, w którym wartości parametrów: zawartość popiołu, wartość opałowa i zawartość wilgoci całkowitej były niezgodne ze stanem faktycznym,

**postanawia**

**utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

**UZASADNIENIE**

Przy piśmie z dnia 20 marca 2020 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie wniesione przez Pełnomocnika Przedsiębiorcy wraz z aktami sprawy.

Inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej działając na podstawie i w ramach upoważnienia numer NRU.357.2019 w dniu 12 września 2019 r. przeprowadzili kontrolę Przedsiębiorcy, której zakres przedmiotowy obejmował m. in. kontrolę jakości paliw stałych pod względem spełniania wymagań jakościowych i kontrolę przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c oraz kontrolę przestrzegania zakazu, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do przedsiębiorcy składzie opału przy ul. [...]

w Strzelcach Opolskich, kod pocztowy 47-100. Czynności przeprowadzono w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania Przedsiębiorcy podczas kontroli Pani [...]. Kopie ww. upoważnień zostały włączone do akt kontroli.

Podczas przeprowadzonej kontroli ustalono, że Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych wystawia świadectwa jakości. W toku kontroli Strona okazała ostatnio wystawione świadectwa jakości paliw stałych:

- 1) nr 3973/19 z dnia 12 września 2019 r. dotyczące węgla kamiennego w sortymencie miał,
- 2) nr 3936/19 z dnia 6 września 2019 r. dotyczące koksu opałowego,
- 3) nr 3967/19 z dnia 11 września 2019 r. dotyczące węgla kamiennego w sortymencie orzech II,
- 4) nr 3975/19 z dnia 12 września 2019 r. dotyczące węgla kamiennego w sortymencie orzech,
- 5) nr 3978/19 z dnia 12 września 2019 r. dotyczące węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek.

Kopie ww. dokumentów wraz z paragonami sprzedaży dołączono do akt kontroli. Inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że za wyjątkiem świadectwa nr 3967/19 w powyższych dokumentach znajdował się zapis dotyczący parametru „zawartość siarki całkowitej”, który nie jest ujęty we wzorze opublikowanym w załączniku do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892). Ponadto poinformowano Przedsiębiorcę, że w przedłożonych świadectwach jakości paliw stałych stwierdzono:

- 1) nr 3978/19 z dnia 12 września 2019 r. dotyczącym węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek brak wskazania zawartości podziarna i nadziarna,
- 2) nr 3973/19 z dnia 12 września 2019 r. dotyczącym węgla kamiennego w sortymencie miał brak wskazania zawartości podziarna i nadziarna,
- 3) nr 3936/19 z dnia 6 września 2019 r. dotyczącym koksu opałowego podano zaniżoną dopuszczalną zawartość popiołu oraz nie wskazano wartości parametru zawartość części lotnych,
- 4) nr 3975/19 z dnia 12 września 2019 r. dotyczącym węgla kamiennego w sortymencie orzech nie wskazano wymiaru ziarna oraz zawartości podziarna i nadziarna.

Inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poinformowali Przedsiębiorcę, że w świadectwach jakości paliw stałych powinny zostać wskazane wartości parametrów paliwa stałego, które zostały określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) oraz pouczyli o obowiązku wynikającym z treści art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ustalili, że kontrolowany Przedsiębiorca spełnia wymogi określone w art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ponieważ w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych. Świadectwa jakości paliw stałych wystawione przez Stronę są opatrzone indywidualnym numerem oraz są przechowywane w siedzibie firmy, a ich potwierdzone za zgodność z oryginałem kopie są każdorazowo przekazywane kupującemu.

W toku kontroli ustalono, że Przedsiębiorca wprowadza do obrotu następujące paliwa stałe:

- 1) węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek,
- 2) węgiel kamienny w sortymencie kostka,

- 3) węgiel kamienny w sortymencie miał,
- 4) węgiel kamienny w sortymencie orzech,
- 5) koks opałowy.

Inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że kontrolowany Przedsiębiorca przestrzega zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 12 września 2019 r. inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii węgla kamiennego w sortymencie miał o masie 17 350 tony składowanej na zwale, próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0111/19/6825 o masie 32 kg i próbkę kontrolną nr 8964/19/6825 o masie 32 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr NRU.8361.357.2019 z dnia 12 września 2019 r. Następnie w tym samym dniu Inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 33/2019. Wraz z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 3973/19 z dnia 12 września 2019 r. oznaczoną w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu paliwo stałe. Protokół nr akt kontroli NRU.8361.357.2019 zawierający powyższe ustalenia sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce w dniu 12 września 2019 r. oraz podpisany bez uwag przez osobę upoważnioną do reprezentowania Przedsiębiorcy. Strona została prawidłowo pouczone o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu kontroli lub na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668 z późn. zm), zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań o numerze 0111/19/6825 przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań numer P-2094/19, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” wykazało, że kontrolowany Przedsiębiorca wystawił świadectwo jakości paliw stałych nr 3973/19 z dnia 12 września 2019 r. dla wprowadzanego do obrotu węgla kamiennego w sortymencie miał, w którym wartości parametrów: zawartość popiołu, zawartość siarki całkowitej, wartość opałowa, zawartość wilgoci całkowitej były niezgodne ze stanem faktycznym, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 15,57% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 9,50%,
- 2) zaniżoną zawartość siarki całkowitej, która wynosiła 0,52% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 0,86%,
- 3) zaniżoną wartość opałową, która wynosiła 21,21 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 23,98 MJ/kg,
- 4) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 15,1% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 13,40%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0111/19/6825 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej nr 8964/19/6825 przeprowadzono z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki

kontrolnej paliwa stałego nr 8964/19/6825 wykonane przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie udokumentowane sprawozdaniem nr P-2167/19 po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych potwierdziło niezgodność parametrów jakościowych wskazanych w świadectwie jakości nr 3973/19 z dnia 12 września 2019 r. ze stanem faktycznym z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 16,62% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 9,50%,
- 2) zaniżoną zawartość siarki całkowitej, która wynosiła 0,61% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 0,86%,
- 3) zaniżoną wartość opałową, która wynosiła 20,86 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 23,98 MJ/kg,
- 4) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 14,9% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 13,40%.

Za pismem z dnia 9 października 2019 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Przedsiębiorcy sprawozdania z badań o numerach P-2094/19 z dnia 23 września 2019 r. oraz P-2167/19 z dnia 1 października 2019 r. Ponadto pouczył Stronę, że wskazanie wartości parametrów jakościowych powinno nastąpić poprzez podanie przedziału jednostronnie domkniętego w przypadkach gdy dotyczą wartości określonych jako minimalna lub maksymalna.

Pismem z dnia 29 stycznia 2020 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. W piśmie organ I instancji wezwał Przedsiębiorcę do przekazania informacji o wielkości obrotów lub o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018 poprzedzającym rok kontroli. Pismo zostało doręczone Stronie 3 lutego 2020 r.

Strona w piśmie z dnia 11 lutego 2020 r. poinformowała, że zgodnie z przekazanymi zaleceniami zmieniła sposób wskazania wartości parametrów jakościowych w wystawianych świadectwach jakości. Ponadto Przedsiębiorca wniósł o uwzględnienie przy wymiarze administracyjnej kary pieniężnej niskiej szkodliwości czynu, faktu zaprzestania naruszania prawa oraz spełniania przez badane paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), bądź udzielenia pouczenia. Ponadto Strona podała wartość wprowadzonego do obrotu paliwa stałego w 2018 r. oraz ilość wprowadzonych do obrotu paliw stałych.

Następnie za pismem z dnia 25 lutego 2020 r. Strona przesłała kopię zeznania o wysokości osiągniętego dochodu PIT-36L za rok 2018. Ponadto Przedsiębiorca poinformował, że osiągnięty dochód nie dotyczył jedynie obrotów z handlu węglem, ponieważ przede wszystkim zajmuje się transportem samochodowym (50%) oraz sprzedażą kruszyw budowlanych, piasków, peletów, produktów pochodzenia rolniczego, wynajmem sprzętu budowlanego i rolniczego. Strona wniosła, aby ustalając wysokość kary pieniężnej wziąć pod uwagę, że wartość wprowadzanego do obrotu w roku 2018 paliwa stałego nie była całkowitym przychodem, lecz tylko jego częścią. Ponadto wskazała, że od czasu kontroli w składzie opału w Strzelcach Opolskich świadectwa jakości wystawiane są zgodnie z wytycznymi Ministerstwa Energii.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 28 lutego 2020 r., wydał decyzję (sygn. NRU.8361.357.2019) nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 15.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że wystawił świadectwo jakości w którym wartości parametrów jakościowych: zawartość popiołu, wartość opałowa i zawartość wilgoci całkowitej były niezgodne ze stanem faktycznym. W uzasadnieniu decyzji Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła istnienie przesłanek do nałożenia kary pieniężnej o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ I instancji ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej wziął pod uwagę wartość paliw stałych wprowadzanych przez Stronę do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli. Ponadto ustalając wymiar kary organ I instancji uwzględnił wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018 czyli poprzedzającym rok kontroli oraz dane zwarte w deklaracji podatkowej PIT-36L. Ponadto organ I instancji uwzględnił fakt, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kwota nałożonej kary pieniężnej 15.000,00 zł mieści się w dolnej granicy wskazanego w art. 35c ust. 5 pkt 1) przedziału i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że Strona wprowadzała do obrotu paliwo stałe o jakości gorszej niż deklarowana w świadectwie jakości, a tym samym wprowadzała nabywców w błąd, co do rzeczywistych właściwości oferowanego paliwa stałego. Organ I instancji w uzasadnieniu decyzji rozważył możliwość zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa i nie dopatrył się przesłanek do wydania decyzji o odstąpieniu od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Decyzja została doręczona w dniu 2 marca 2020 r.

Pełnomocnik Przedsiębiorcy pismem z dnia 9 marca 2020 r. odwołał się od decyzji Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 28 lutego 2020 r. (sygn. NRU.8361.357.2019 i wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji i wymierzenie odwołującemu administracyjnej kary pieniężnej równej dolnej granicy zagrożenia ustawowego, tj. w wysokości 10.000,00 zł. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

- 1) art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez jego niezastosowanie, co doprowadziło do błędnego nałożenia na odwołującego administracyjnej kary pieniężnej, pomimo, że w sprawie istnieją podstawy do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu,
- 2) art. 7, art. 77 i art. 80 Kpa poprzez błędną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i nieuwzględnienie oświadczenia Strony sformułowanego w piśmie z dnia 25 lutego 2020 r., z którego wynika, że osiągnięty w 2018 r. dochód nie dotyczy jedynie obrotu handlu węglem, a odwołujący zajmuje się przede wszystkim transportem samochodowym, sprzedażą kruszyw budowlanych, piasków, peletów, produktów pochodzenia rolniczego, wynajmem sprzętu budowlanego i rolniczego, oraz że wartość wprowadzanego do obrotu w 2018 r. paliwa stałego była jedynie częścią przychodu Odwołującego, co miało wpływ na rażącą surowość wymierzonej kary,
- 3) art. 187d Kpa poprzez nieuwzględnienie w sposób dostateczny wszystkich przesłanek nakładania administracyjnej kary pieniężnej, co spowodowało wymierzenie odwołującemu rażąco surowej kary niewspółmiernej do naruszonego obowiązku,

i w treści odwołania uzasadnił powyższe zarzuty.

Pełnomocnik przyznaje, że Strona wystawiła świadectwo jakości (nr 3973/19 z dnia 12 września 2019 r.) dla wprowadzanego do obrotu paliwa stałego tj. węgla kamiennego,

w którym wskazane wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Jednakże zdaniem Pełnomocnika istnieje podstawa do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Strona w piśmie z dnia 11 lutego 2020 r. wskazała, że zaprzestała naruszenia prawa, a od momentu kontroli świadectwa jakości paliw stałych wystawiane są zgodnie z przekazanymi zaleceniami w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892). Naruszenie prawa wynikało z nieświadomości odwołującego o konieczności wydawania świadectw jakości zgodnie z ww. rozporządzeniem. Pełnomocnik wskazał, że Strona nie zdołała w sposób dostateczny przyswoić obowiązujących przepisów. Ponadto kontrahenci domagali się od Przedsiębiorcy podawania wartości parametrów jakościowych paliw stałych na podstawie certyfikatów wystawionych przez kopalnie oraz nie akceptowali wskazanych wartości minimum i maksimum. Pełnomocnik wskazał, że badane próbki jakościowe spełniały wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), a co za tym idzie stopień szkodliwości czynu ze względu na ochronę środowiska i wpływ na zdrowie ludzi nie był wysoki. Dodatkowo Pełnomocnik wskazał, że wartość wprowadzonego do obrotu paliwa stałego wyniosła [...] zł, a więc nie była znaczna. Powyższe okoliczności zdaniem Pełnomocnika Strony świadczą, że waga naruszenia prawa była znikoma i Strona zaprzestała naruszania prawa, tym samym wystąpiły kumulatywnie przesłanki określone w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Zdaniem Pełnomocnika, organ pierwszej instancji naruszył art. 7 w zw. z art. 77 i w zw. z art. 80 Kpa, bowiem nie uwzględnił całości materiału dowodowego, tj. pisma Strony z dnia 25 lutego 2020 r., gdyż nie zostało wymienione w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Zdaniem Pełnomocnika wymierzona kara pieniężna w wysokości 15.000,00 zł jest rażąco surowa, niewspółmierna do wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego oraz niewspółmierna do stopnia naruszonego obowiązku. Zdaniem Pełnomocnika wymierzona w tej sprawie kara pieniężna jest rażąco zawyżona w świetle przesłanek wskazanych w art. 189d Kpa oraz zakresu dolnej i górnej granicy ustawowego zagrożenia karą, a Strona nie była wcześniej karana na podstawie art. 35a pkt 9 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Pismem z dnia 16 kwietnia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego prawa.

### **Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.**

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz

zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 ww. ustawy wprowadzający do obrotu paliwa stałe ma obowiązek wskazać w świadectwie jakości wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z dnia 12 września 2019 r. (nr akt kontroli NRU.8361.357.2019) wraz z załącznikami oraz sprawozdania z badań: próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr P-2094/19 z dnia 23 września 2019 r. i próbki kontrolnej nr P-2167/19 z dnia 1 października 2019 r. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0111/19/6825 o masie 32 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 8964/19/6825 o masie 32 kg, pobrano z należącego do Strony składu opału przy ul. [...] w Strzelcach Opolskich, czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr NRU.8361.357.2019. Niewątpliwy jest fakt, iż badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0111/19/6825 przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o. o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr P-2094/19, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” wykazało, że Strona wystawiła świadectwo jakości paliw stałych nr 3973/19 z dnia 12 września 2019 r. dla wprowadzanego do obrotu węgla kamiennego w sortymencie miał w którym wartości parametrów: zawartość popiołu, zawartość siarki całkowitej, wartość opałowa, zawartość wilgoci całkowitej były niezgodne ze stanem faktycznym, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 15,57% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 9,50%,
- 2) zaniżoną zawartość siarki całkowitej, która wynosiła 0,52% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 0,86%,
- 3) zaniżoną wartość opałową, która wynosiła 21,21 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 23,98 MJ/kg,

- 4) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 15,1% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 13,40%.

Ponieważ badanie próbki podstawowej paliwa stałego nr 0111/19/6825 wykazało niezgodność wartości parametrów jakościowych wskazanych w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę ze stanem faktycznym, na podstawie art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 8964/19/6825 zostało przeprowadzone z urzędu. Badanie to wykonane przez POLCARGO INTERNATIONAL Sp. z o.o. w Szczecinie udokumentowane sprawozdaniem z badań nr P-2167/19, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych potwierdziło niezgodność parametrów jakościowych wskazanych w świadectwie jakości nr 3973/19 z dnia 12 września 2019 r. ze stanem faktycznym z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 16,62% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 9,50%,
- 2) zaniżoną zawartość siarki całkowitej, która wynosiła 0,61% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 0,86%,
- 3) zaniżoną wartość opałową, która wynosiła 20,86 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 23,98 MJ/kg,
- 4) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 14,9% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 13,40%.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne z prawem było wskazanie przez Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w treści decyzji z dnia 28 lutego 2020 r., że niezgodność parametrów jakościowych wskazanych w świadectwie jakości nr 3973/19 z dnia 12 września 2019 r. dotyczy parametrów:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która dla próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wynosiła 15,57%, a dla próbki kontrolnej 16,62% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 9,50%,
- 2) zaniżoną wartość opałową, która dla próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wynosiła 21,21 MJ/kg, a dla próbki kontrolnej 20,86 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 23,98 MJ/kg,
- 3) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która dla próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wynosiła 15,1%, a dla próbki kontrolnej 14,9% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 13,40%.

Ponieważ wartość parametru zawartość siarki całkowitej, która dla próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań wynosiła 0,52%, a dla próbki kontrolnej 0,61% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 0,86%, była lepsza niż deklarowana w świadectwie jakości nr 3973/19 z dnia 12 września 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że w przypadku gdy wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości lecz niezgodność ta wskazuje, że jest to paliwo o jakości wyższej niż deklarowana, przedsiębiorca w tym zakresie nie narusza przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Powyższą interpretację przepisów potwierdziło Ministerstwo Energii w piśmie z dnia 31 października 2019 r. znak DGA.I.4212.22.2019 IK:407419.

Przeprowadzając ponownie postępowanie organ odwoławczy stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że Strona wystawiła świadectwo jakości dla badanego węgla kamiennego w sortymencie miał, w którym wskazane wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Tym samym wydane przez Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym



wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej w pierwszej kolejności ustalił wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, za którą przyjął wartość partii paliwa stałego, tj. węgla kamiennego w sortymencie miał z której pobrano próbki do badań, która wynosiła [...]zł. Z powyższego wynika, że w tej sprawie kara pieniężna winna zawierać się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 od 10.000 zł do 25.000 zł. Następnie zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalił wysokość kary pieniężnej uwzględniając dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, czyli że Strona do momentu wydania zaskarżonej decyzji nie była karana na podstawie art. 35a pkt 9 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku 2018 poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli, a także dane z kopii deklaracji podatkowej kontrolowanego przedsiębiorcy PIT-36L za rok 2018. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary pieniężnej w wysokości 15.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 15.000,00 zł za słuszne i zgodne z prawem.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania odnośnie argumentów podniesionych przez Pełnomocnika Strony w odwołaniu stwierdził, że w ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), zwana dalej: Kpa nie zawiera jednostki redakcyjnej oznaczonej jako „art. 187d”. Analiza treści zarzutu i jego uzasadnienia prowadzi do wniosku, że Pełnomocnik Strony stawia zarzut naruszenia art. 189d Kpa zawierającego przesłanki nakładania administracyjnej kary pieniężnej, poprzez nieuwzględnienie w sposób dostateczny wszystkich przesłanek nakładania administracyjnej kary pieniężnej, co spowodowało wymierzenie odwołującemu rażąco surowej kary niewspółmiernej do naruszonego obowiązku, jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Ponowna analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego niewątpliwie wykazała, że Strona jest aktywnym przedsiębiorcą, co potwierdza wydruk z systemu komputerowego Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności gospodarczej znajdujący się w aktach kontroli. Nie ulega wątpliwości fakt, że Przedsiębiorca w dniu 12 września 2019 r. wprowadzał do obrotu paliwa stałe m. in. węgiel kamienny w sortymencie miał, dla którego wystawił paragon nr 3973/19/SO z dnia 12 września 2019 r. oraz świadectwo jakości nr 3973/19, ww. dokumenty znajdują się w aktach kontroli. Niezgodność wskazanych w ww. świadectwie jakości wartości parametrów jakościowych ze stanem faktycznym wykazały przeprowadzone badania laboratoryjne udokumentowane sprawozdaniami o numerach P-

2094/19 z dnia 23 września 2019 r. i P-2167/19 z dnia 1 października 2019 r. znajdujące się w aktach sprawy, fakt ten przyznaje również Pełnomocnik Strony w odwołaniu.

Organ odwoławczy wyjaśnia, że w tej sprawie organy administracji działają w ramach decyzji związanej. Ponieważ zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw odpowiedzialność przedsiębiorcy ma charakter obiektywny, nie jest uwarunkowana jego winą, a kara pieniężna jest wymierzana w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Wynika to wprost z treści przepisu art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa są niezgodne ze stanem faktycznym. Powyższe oznacza, że w tej sprawie należy zastosować regułę kolizyjną, ustanowioną w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie trafnie wskazał w swoim wyroku z dnia 11 lipca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18, że dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej. Organ odwoławczy wskazuje, iż w tej sprawie przesłanki wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, zostały uregulowane w art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 35c ust. 5, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Z powyższego wynika, że w tej sprawie art. 189d Kpa nie stosuje się.

Organ odwoławczy wyjaśnia, że w tej sprawie wymiar administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ustalany jest w dwóch etapach. Pierwszy zgodnie z art. 35c ust. 5 ww. ustawy służy określeniu przedziału, w którym zawierać się będzie nakładana kara pieniężna. Jest to uzależnione od wartości paliw stałych wprowadzanych do obrotu:

- 1) w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł – kara pieniężna wynosi od 10.000 zł do 25.000 zł,
- 2) w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł – kara pieniężna wynosi od 25.001 zł do 100.000 zł.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że organ I instancji za wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu przyjął wartość partii węgla kamiennego w sortymencie miał, z którego pobrano próbki do badań, która wynosiła [...]zł. Powyższe oznacza, że w rozpatrywanej sprawie zgodnie z art. 35c ust. 5 pkt 1 kwota nałożonej kary pieniężnej winna zawierać się w przedziale od 10.000 zł do 25.000 zł. Drugi etap ustalania wymiaru kary pieniężnej w tej sprawie wynika z treści art. 35d ust 4 zgodnie, z którym Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w art. 35c ust. 5 ww. ustawy, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok kontroli. Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że organ I instancji ustalając wymiar kary pieniężnej uwzględnił dotychczasową działalność kontrolowanego Przedsiębiorcy tj. fakt, że nie był on wcześniej karany za naruszenie

przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ponowna analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił także wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku 2018 poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli, którą ustalił na podstawie znajdującego się w aktach sprawy oświadczenia Strony z dnia 11 lutego 2020 r. Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że organ I instancji uwzględnił także przesłane przez Stronę za pismem z dnia 25 lutego 2020 r. zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu. Organ odwoławczy stwierdził, że nałożona w tej sprawie kara pieniężna w wysokości 15.000,00 zł jest zgodna z prawem, ponieważ została wymierzona zgodnie z przesłankami wymiaru kary zawartymi w przywołanych uprzednio przepisach ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez jego niezastosowanie, co doprowadziło do błędnego nałożenia na odwołującego administracyjnej kary pieniężnej, pomimo, że w sprawie istnieją podstawy do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, organ odwoławczy stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Organ odwoławczy wyjaśnia, że przepis art. 189f § 1 Kpa wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych zawierały wartości parametrów jakościowych, które były niezgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Organ odwoławczy nie uwzględnił argumentacji Pełnomocnika Strony, że o znikomości naruszenia świadczy niska wartość wprowadzonego do obrotu paliwa stałego wyniosła [...]zł. Ustawodawca nie uzależnił istnienia obowiązku wystawienia świadectwa jakości paliw stałych od wartości wprowadzanych do obrotu paliw stałych ani od kwoty danej jednostkowej transakcji. Sankcja przewidziana w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest stosowana w przypadku stwierdzenia zaistnienia stanu niezgodnego z prawem, a wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu podobnie jak i dotychczasowa działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli stanowią przesłanki ustalenia wysokości wymiaru kary. Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania uznał, że Strona zaprzestała naruszania prawa, jednakże czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Ponowna analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. nie wystawianie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego nie

została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie złożone przez Pełnomocnika Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.), czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i przestania na pouczeniu.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 7, art. 77 i art. 80 Kpa poprzez błędną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, organ odwoławczy stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Wyrażona w art. 7 Kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 77 Kpa, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Z kolei, wyrażony w art. 77 obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez strony, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy, co podlega ocenie organu. Analiza zebranych w sprawie dowodów wskazuje, iż zasady powyższe zostały w pełni zrealizowane. Zgodnie z art. 80 Kpa organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Wbrew twierdzeniom Pełnomocnika organ I instancji rozpatrzył pismo Strony z dnia 25 lutego 2020 r., czemu dał wyraz w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji informując, że ustalając wymiar kary pieniężnej, uwzględnił dołączone do niego zeznanie podatkowe PIT-36L za rok 2018 r. Rozpatrując tą kwestię organy uwzględniły także oświadczenie Strony z dnia 11 lutego 2020 r. dotyczące wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w kontrolowanym składzie w roku 2018. Organ odwoławczy wskazuje, że organ I instancji ustalił zakres prowadzonej przez Stronę działalności gospodarczej przed wszczęciem postępowania w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, potwierdza to załączony do akt kontroli wydruk z systemu komputerowego Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

Zdaniem Pełnomocnika ustawodawca uzależnił wysokość kary pieniężnej m.in. od wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego i w przypadku gdy nie przekracza ona kwoty 200.000,00 zł ustalił maksymalną karę pieniężną w wysokości 25.000,00 zł, co stanowi 12,5 % wartości maksymalnej wprowadzonego do obrotu paliwa stałego. W tej sprawie wartość wprowadzonego do obrotu paliwa stałego wyniosła [...]zł, czyli niewiele ponad 4% maksymalnej wartości wskazanej w pkt 1 art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, a Strona została ukarana karą pieniężną w wysokości przekraczającej wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego. Wartość wprowadzonego do obrotu paliwa stałego jest niższa od kwoty minimalnej kary pieniężnej możliwej do wymierzenia na podstawie art. 35c ust. 5 pkt 1. Zdaniem Pełnomocnika wymierzona kara pieniężna w wysokości 15.000,00 zł jest rażąco surowa, niewspółmierna do wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego.

Organ odwoławczy wyjaśnia, że kwota [...]zł stanowi wartość partii paliwa stałego, tj. węgla kamiennego w sortymencie miał, z której pobrano próbki do badań. Wartość paliw stałych

wprowadzanych do obrotu ustalona w tej sprawie zgodnie z dyspozycją art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw posłużyła do określenia przedziału, w którym winna zawierać się kara pieniężna, czyli

- 1) w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł – kara pieniężna wynosi od 10.000 zł do 25.000 zł, natomiast
- 2) w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł – kara pieniężna wynosi od 25.001 zł do 100.000 zł.

Z powyższego wynika, że nałożona w tej sprawie kara pieniężna w kwocie 15.000 zł jest zgodna z obowiązującym prawem. Organ odwoławczy wyjaśnia, że zgodnie z dyspozycją art. 35d ust. 4 Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił dotychczasową działalność Przedsiębiorcy tj. fakt, że do momentu wydania zaskarżonej decyzji nie był karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ponadto organ I instancji uwzględnił wielkość obrotu z działalności Strony, jak również wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu kontrolowanym składzie opału w roku 2018 poprzedzającym rok kontroli. Organ odwoławczy odnosząc się do ww. przesłanek służących ustaleniu wysokości nakładanej kary pieniężnej wskazuje, że kwota nałożonej kary pieniężnej 15.000 zł stanowi:

- 1) 0,[...] % wartości obrotu za rok 2018 z działalności gospodarczej prowadzonej przez Stronę oraz 0, [...] % dochodu osiągniętego w tym okresie,
- 2) 0,[...] % wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w kontrolowanym składzie opału w roku 2018 poprzedzającym rok kontroli.

Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że argument o nałożeniu rażąco wysokiej kary pieniężnej jest bezpodstawny.

W odwołaniu Pełnomocnik Strony wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji ewentualnie uchylenie zaskarżonej decyzji i wymierzenie odwołującemu administracyjnej kary pieniężnej równej dolnej granicy zagrożenia ustawowego, tj. w wysokości 10.000,00 zł. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że wniosek Strony nie zasługuje na uwzględnienie. Ponowna analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego potwierdziła ustalenie, że w tej sprawie ziszczyła się przesłanka o której mowa w treści przywołanego uprzednio przepisu art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, a wymierzona w tej sprawie administracyjna kara pieniężna jest zgodna z dyrektywami wymiaru kary zawartymi w art. 35c ust. 5 pkt 1 i art. 35d ust. 4 ww. ustawy.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer NBP Oddział Okręgowy Opole: 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

**Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

#### Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.).

Z up. Prezesa  
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów  
*Anna Janiszewska*  
*Zastępca Dyrektora*  
*Departamentu Inspekcji Handlowej*  
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) Radca prawny [...].
- 2) Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.
- 3) aa.